

ti stemmer for dette beslutningsforslag om etablering af den nationale handleplan for beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug, som jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti gerne vil have? Eller er Dansk Folkeparti blot et stemmekvægsparti, der bare følger regeringen, uden at det får decideret indflydelse på, hvad det er, regeringen kommer frem med? Hvad er det, Dansk Folkeparti har fået for at lade være med at stemme for dette beslutningsforslag?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg tror lige, jeg vil læse lidt op af det, jeg sagde ved slutningen af førstebehandlingen af forslaget.

Efter at fru Sandy Brinck spurgte, om vi kunne støtte forslaget eller ej, sagde jeg, at vi kunne tilslutte os forslaget med den passus i de afsluttende bemærkninger om, at det bør opfattes som et oplæg til en samlet og bred diskussion om, hvordan vi bedst beskytter børn mod seksuelt misbrug.

Dansk Folkeparti opfatter forslaget som netop det, det er, nemlig et oplæg til en diskussion, som bl.a. for Dansk Folkepartis vedkommende har udmøntet sig i, at vi sammen med Venstre og De Konservative har lavet et betænkingsbidrag, hvori der står, at i løbet af foråret 2003 vil regeringen fremkomme med en national handlingsplan for beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug. Jeg kan måske spørge justitsministeren, om det ikke er regeringens agt at fremkomme med en sådan handlingsplan, som tager fat om alle de aspekter og alle de problemstillinger, der måtte være i denne sag.

Hvorvidt Dansk Folkeparti er blevet presset eller ej: Jeg kan berolige SF med, at det er Dansk Folkeparti ikke. Vi lader os ikke presse eller klemme til noget som helst. Vi fører vores egen politik og forsøger at komme igennem med den så godt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jamen så var min analyse jo korrekt. Dansk Folkeparti skal ikke engang have noget som helst af regeringen for at lade være med at bringe regeringen i mindretal.

Dansk Folkepartis ordfører sagde – det er ikke helt præcist det, hr. Per Dalgaard citerede – at selvfølgelig tilslutter vi os forslaget med den bemærkning, osv. Når man her fra talerstolen siger, at man tilslutter sig forslaget, handler det

om, at man ved andenbehandlingen trykker på den grønne knap. Men det har hr. Per Dalgaard jo ikke tænkt sig at gøre, og når hr. Per Dalgaard og Dansk Folkeparti ikke har tænkt sig at gøre det uden overhovedet at have fået noget som helst for det, er man stemmekvæg og intet andet.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Hvad ved fru Anne Baastrup om, hvad vi har fået for det eller ej? Intet! Intet! Det er heller ikke det spilfægteri, det handler om. Det handler om at få lavet en national handlingsplan, som tager fat om præcis den problemstilling, dette beslutningsforslag handler om. Vi ser frem til, at justitsministeren vil bekræfte, at der kommer en sådan handlingsplan i løbet af foråret 2003, og det er vi meget godt tilfredse med.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo sådan, at der er 162 medlemmer af Folketinget, som ikke er medlemmer af Retsudvalget.

Jeg er sikker på, at de af de 162, der har siddet og hørt debatten, specielt da den socialdemokratiske ordfører fru Sandy Brinck holdt sit indledende indlæg, må have troet, at vi er voldsomt uenige på dette område. De må have fået opfattelsen af, at hvis man i de kommende uger skal ud og overbevise de socialdemokrater, der er tilbage, om, hvorfor de skal stemme på Socialdemokratiet, kan man bare sige: Nu skal I høre. Det var os, der i Folketinget kæmpede for en national handlingsplan, der skal beskytte børnene endnu bedre mod seksuelt misbrug, end de er i forvejen. Men ved I, hvem der stemte imod? Det gjorde de onde Venstrefolk, de onde fra Dansk Folkeparti og de endnu ondere fra Det Konservative Folkeparti. Det var jo det, der stod tilbage efter ordførertalen.

Men det er jo ikke sandheden. Det er langt fra sandheden, det er faktisk det direkte modsatte, og det ubehagelige ved det er, at det ved fru Sandy Brinck godt, ligesom de øvrige partiordførere, der har været heroppe og sige noget, godt ved, at det ikke er sandheden. Sandheden er jo, at regeringen, i hvert fald med støtte af de tre »onde partier«, ønsker at fremlægge en natio-